

[Boligministeren.]

ter, som i realiteten ikke er aktuelle, optager kvota til skade for bygherrer, som faktisk er klar til at starte deres byggeri.

Med den kvartalsvise fordeling af kvoterne 1 år frem i tiden er der mulighed for en bedre planlægning af byggeriet. Enhver bygherre kan aftale med vedkommende kommune, hvornår byggeriet kan påbegyndes. Da det nødvendigvis må tage en vis tid for amterne at tilrettelægge administrationen efter de henstillede retningslinjer, så kan amterne, i tiden indtil fordelingen er foretaget, give a conto-tilladelser, som går fra i de endelige kvartalskvoter, og mange amtsråd har allerede benyttet sig af denne mulighed.

Boligministeriet har henstillet til amtsrådene, at en del af amtets kvota reserveres til at imødekomme senere opståede behov i løbet af perioden. Desuden har amtet mulighed for at ansøge boligministeriet om en yderligere kvota — som jeg tidligere har nævnt — hvis der foreligger forhold, som skaber et særligt behov for udstedelse af tilladelser ud over den for amtet fastlagte kvota. Vi har således placeret administrationen af byggerereguleringen i lokal regie i kommunerne og i amtskommunerne.

Umiddelbart efter reguleringens ikrafttræden udsendte boligministeriet til amtsrådene oversigter indeholdende oplysninger om påbegyndelse af privat, ustøttet boligbyggeri i kvotaperioden, fordelt på samtlige landets amter og inden for hvert amt på de enkelte kommuner. Det årlige gennemsnit af reguleret byggeri inden for hvert enkelt amt i denne periode, altså halvdelen af antallet af påbegyndte lejligheder i samtlige amtets kommuner, udgør amtets årlige kvota for reguleret boligbyggeri. Tilsvarende kvototal er udarbejdet for sommerhuse, mens kvotaen for om- og tilbygninger samt for det øvrige regulerede byggeri, bankbygninger, servicestationer osv. samt garageanlæg og garager, der ikke opføres i forbindelse med nybyggeri, fastsættes af amtsrådene på grundlag af et skøn over omfanget af sådant

byggeri i hele amtet i den samme periode, 1. april 1970 — 31. marts 1972.

Det er hensigten, at de mange gange omtalte kvoter skal administreres af amtsrådene på en sådan måde, at det tilsigtede omfang af boligbyggeriet opretholdes. Men vi lever jo ikke i et statisk samfund. Udviklingen er stærkere i visse dele af landet end i andre, og det kan derfor ikke udelukkes, at der i nogle amter opstår et uafviseligt behov for en forøgelse af de fastsatte kvoter. Sker det, har boligministeren mulighed for at imødekomme ansøgninger herom, og det er for mig at se vigtigt, at reguleringen administreres rigtigt og ud fra de hensyn, den skal tjene, og jeg vil i den kommende tid nøje følge udviklingen i de enkelte amter.

Det må stærkt understreges, at såvel den nu gennemførte regulering af private byggearbejder og udsættelsen af offentlige bygge- og anlægsarbejder som kreditbegrænsningen må ses som et led i regeringens bestræbelser for at bekæmpe inflationen, for at sikre erhvervene de nødvendige ressourcer samt for at undgå en ny overophedning af byggesektoren, en overophedning, der, som jeg nævnte før, forlænger byggetiden. Regeringen er også som tidligere nævnt indstillet på at medvirke til, at de ressourcer, der frigives ved reguleringen, kan anvendes til at øge dansk byggeeksport, og vi har, som jeg før nævnte, taget initiativer i den retning.

Ved at lægge ansvaret for ordningens administration hos kommunerne og amtsrådene har vi endelig søgt at sikre, at der gennemføres en så smidig administration som muligt og en administration, der kan gennemføres under hensyntagen til den lokale udvikling i byggeriet.

Ordføreren for forespørgerne (Guldberg): Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, som jeg synes er så udførlig, den kan være på nuværende tidspunkt, og også for den del af redegørelsen, som beskæftigede sig med forhistorien og baggrunden for, at man er kommet til det punkt, hvor man er.

Jeg vil gerne sige — og det må jeg vel